

WIZERUNKI UKRZYŻOWANEGO ZBAWICIELA W NASZEJ BAZYLICE

W ołtarzu głównym naszej świątyni pierwotnie wykonany przez snycerza elbląskiego Matysa Hankisa w części środkowej znajdował się obraz Ukrzyżowania pędzla czołowego malarza polskiego XVII w. – Jerzego Eleuthera Szymonowicza - Siemiginowskiego. Obraz ten malowany w latach 1695-1700 był największym dziełem mistrza. Został zniszczony przez podmuch eksplodującej niemieckiej bomby zrzuconej na kościół Świętego Krzyża 24 września 1939 r. Sam ołtarz zniszczony w czasie Powstania Warszawskiego został po wojnie pieczołowicie zrekonstruowany, a obecny obraz jest wierną kopią pierwotnego.

Drewniany krucyfiks umieszczony naprzeciw ambony został ufundowany w 1726 r. przez złotnika warszawskiego Marcina Sokołowskiego. Kiedyś krzyż ten wieńczył bramę ozdobnej kraty (dzieło brata misjonarskiego Mikołaja Tetara) oddzielającej prezbiterium od nawy głównej. Kratek zdjęto w 1792 r. z okazji uroczystości pierwszej rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja, która z wielką okazałością była celebrowana w kościele Świętego Krzyża. Kratek nie powróciła już na swoje miejsce, najprawdopodobniej to wartościowe dzieło kowalstwa artystycznego trafiło na złom, a krzyż umieszczono na ścianie nawy głównej.

Relikwiarz Krzyża Świętego – przechowywany w naszej Bazylice, szczęśliwie ocalał w czasie działań wojennych. Został ufundowany w 1592 r., czyli jest starszy niż mury obecnej świątyni. Relikwiarz wykonany jest ze złoczonego srebra i ozdobiony drogimi kamieniami. Jest jednym z najcenniejszych zabytków złotnictwa w Warszawie. Częścią tego relikwiarza jest otwierany medalion wewnątrz którego znajduje się mały krzyżyk z napisem: „Lignum Vitae” – tzn. Drzewo życia. Relikwiarz został gruntownie odnowiony dwa lata temu.

Parafia Świętego Krzyża
ul. Krakowskie Przedmieście 3, 00-047 Warszawa
tel. 22 826 89 10, e-mail: swkrzyz.waw@interia.pl
strona internetowa: www.swkrzyz.pl
Konto: 59 1240 1024 1111 0010 0109 1158
Redakcja Mszy św. radiowej: tel. 22 826 70 74

Kancelaria parafialna
w dni powszednie: 10-12, 16-18; w soboty: 10-12
ks. proboszcz przyjmuje w środy

Redakcja biuletynu: ks. Marcin Rolke, ks. Piotr Rutkowski

BIULETYN PARAFIALNY

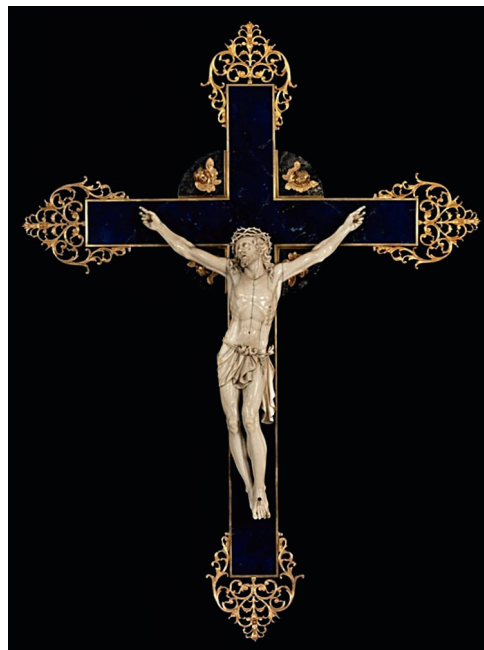
SURSUM CORDA

Parafii Świętego Krzyża w Warszawie
prowadzonej przez Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo
od roku 1653

Niedziela, 16 września 2018

Numer okolicznościowy z okazji odpustu parafialnego.

Corocznie w liturgii Kościoła 14 września obchodzimy święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Zostało ono ustanowione na pamiątkę znalezienia Krzyża Świętego przez cesarzową Helenę (matkę cesarza Konstantyna) i konsekracji bazyliki wzniesionej na Golgocie 14 września 335 r.

Później wspomniano w tym dniu odnalezienie Krzyża Świętego zrabowanego przez Persów. Cesarz Herakliusz w uroczystej procesji osobiście wniósł odzyskany Krzyż do Bazyliki Grobu Chrystusowego (630 r.).

Dla nas chrześcijan, Chrystusowy krzyż jest świętym znakiem naszego zbawienia i znakiem zwycięstwa Chrystusa nad szatanem i śmiercią. Chrystusowy krzyż dobitnie objawia nam tajemnicę miłosiernej miłości Boga, który przez ofiarę krzyżową swojego Jednorodzonego Syna pojednał nas ze sobą. Ponadto przypomina, że życie chrześcijanina od urodzenia aż po grób toczy się w świetle tego świętego znaku naszego zbawienia. W krajach chrześcijańskich krzyż jest trwale obecny na wielu płaszczyznach życia, stał się częścią krajobrazu. Widnieje z daleka na wieżach kościołów, stawiany jest na rozstajach dróg i na grobach zmarłych; umieszcza się go w domach, a także

w miejscach pracy, nauki i w szpitalach. Warto też zauważyć, że to od krzyża Chrystusowego - znaku ofiarnej miłości - przyjął się kształt odznaczenia państwowego ja-

Msze święte w niedziele: 6, 7.30, 9 (radiowa), 10.30* (dla przedszkolaków), 10.30 (dla dzieci), 11.45 (suma), 13, 16, 19, 19* (dla studentów);
w dni powszednie: 6, 7, 7.30**, 8, 9, 12, 16.30**, 17**, 18, 19**

Spowiedź w niedziele: podczas każdej Mszy św.; w dni powszednie: 6 - 12, 17 - 19.30, w I piątek miesiąca: 6 - 12, 15.30 - 19.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu od poniedziałku do piątku: 9.30 - 16.30**

(oznaczenia miejsc: * w dolnym kościele, ** w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej)

kim jest krzyż zasługi. Organizacja humanitarna Czerwony Krzyż stosuje również ten symbol jako swój znak.

Każdy Chrześcijanin jest zobowiązany zawsze ze złością odnosić się do tego świętego znaku zbawienia i ochraniać go przed profanacją. Choć w minionych wiekach były okresy, gdy walczono z krzyżem, usuwając go z przestrzeni publicznej, a i obecnie niektórzy odwracają się od chrześcijańskiego dziedzictwa, którego symbolem jest krzyż Zbawiciela, to nic nie straciła ze swojej aktualności starożytna maksyma Zako-nu Kartuzów: „Stat Crux, dum volvitur orbis” – „Krzyż stoi mocno, gdy świat się toczy”. Oby i w naszej teraźniejszości Chrystusowy krzyż był dla każdego z nas znakiem wskazującym właściwą drogę do niebieskiej ojczyzny!

ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO – TO UROCZYSTOŚĆ PATRONALNA NASZEJ BAZYLIKI – ODPUST PARAFIALNY.

Parafia – to miejsce (środowisko), w którym codziennie mamy konkretnie doświadczać Chrystusowego Kościoła, głównie poprzez uczestnictwo w liturgii i wzajemną pomoc. Na czele wspólnoty parafialnej stoi proboszcz wraz z gronem kapłanów – współpracowników. Pełnią oni posługę duszpasterską. Słowo „duszpasterstwo” dobrze oddaje istotę tej pełnionej przez nich posługi - mają być pasterzami dusz ludzkich. Odpust parafialny – to święto całej wspólnoty. W tym dniu, nawiedzając świątynię możemy uzyskać odpust zupełny, jeśli wypełnimy wszystkie wymagane do tego warunki.

Przypomnijmy, że odpust, to darowanie kar doczesnych za popełnione i już odpuszczone w sakramencie pokuty grzechy. Jak poucza nas Kościół, jeśli jest to odpust zupełny – to oznacza darowanie wszystkich kar, a jeśli cząstkowy – to części kar doczesnych. Warunkami do uzyskania odpustu zupełnego są: stan łaski uświęcającej, wolność od przywiązania do grzechu, przyjęcie Komunii Świętej, modlitwa w intencjach papieża (np. Ojciec nasz i Zdrowaś Maryjo) i nawiedzenie świątyni.

Dla właściwego rozumienia i owocnego przeżywania tej praktyki dodajmy, że Kościół posiada daną mu przez Chrystusa moc odpuszczania w Jego imieniu grzechów i może także ustalać wielkość i charakter należnej za nie pokuty. Papież na mocy swej władzy przywiązuje do spełnienia określonych dobrych uczynków całkowite lub częściowe darowanie należnej nam jeszcze kary doczesnej za grzechy, za które żałowaliśmy i uzyskaliśmy przebaczenie w sakramencie pokuty. Nie należy więc mylić odpustów z odpuszczeniem grzechów w sakramencie pokuty. By praktyka odpustu była nam pomocą na drodze wiary potrzeba z naszej strony żalu i woli odwrócenia się od zła a zwrócenia się ku dobru.

W naszej polskiej, religijnej tradycji odpust parafialny miał także bardzo bogatą oprawę zewnętrzną i to nie tylko w środowiskach wiejskich. Z tej okazji urządzano kiermasze, jarmarki, zabawy i te tradycje w niektórych miejscach są kultywowane po dziś dzień. Do udziału w naszym odpuscie parafialnym zapraszamy nie tylko parafian, ale również wszystkich modlących się i nawiedzających Bazylikę Świętego Krzyża.

Centralna uroczystość odpustowa niedziela - 16 września o godz. 13.00 - Msza Święta celebrowana przez ks. kard. metropolitę warszawskiego Kazimierza Nycza; po Mszy Świętej ks. kard. pobłogosławi odnowione pomieszczenia Stowarzyszenia Miłosierdzia, które działa przy naszej parafii; sali będzie nadane imię św. Rocha.

Sala imieniem św. Rocha, to główne pomieszczenie Stowarzyszenia Miłosierdzia.

Patron tej sali – Roch – to święty, do którego osoby i wstawiennictwa przed Bogiem, w szczególny sposób odwoływano się przez stulecia istnienia parafii świętokrzyskiej w Warszawie. Życie św. Rocha przypada na późne średniowiecze. Urodził się w Montpellier na południu Francji ok. połowy XIV w. Wcześniej został sierotą i rozdawszy cały swój majątek ubogim wybrał się jako pielgrzym do Rzymu. Po drodze, a potem w samym Wiecznym Mieście z poświęceniem pielęgnował dotkniętych epidemią i uzdrawiał ich znakiem krzyża. W średniowieczu i w późniejszych wiekach wielkim nieszczęściem były epidemie chorób zakaźnych, które były przyczyną bardzo wielu ofiar śmiertelnych. Św. Roch wracając potem z Rzymu sam zapadł na zdrowiu, ale został cudownie uzdrowiony. W drodze powrotnej został jako domniemany szpieg wtrącony do więzienia, w którym zmarł. Jak mówią przekazy o jego życiu, sam Bóg ujawnił cudownym napisem na ścianie więzienia jego niewinność i świętość oraz powierzoną mu opiekę nad dotkniętymi zarazą. Te nekające ludność epidemie sprawiły, że kult św. Rocha jako patrona, który strzeże ludzi i bydlę od zarazy, rozszedł się szybko po Europie i bardzo wcześniej dotarł do Polski. W ikonografii św. Roch przedstawiany jest jako pielgrzym z psem liżącym mu rany albo biegnącym obok. Św. Roch jest patronem wielu kościołów, kaplic, szpitali i przytułków.

W parafii Świętego Krzyża prowadzonej od 1653 r. przez Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo, wśród różnych bractw istniało wyraźnie zaznaczające się w życiu parafii, a także Warszawy Bractwo św. Rocha. W katalogu członków powstałej w 1688 r. „Konfraterni Miłosierdzia Świętego Rocha”, bo taka była oficjalna nazwa tego bractwa, odnajdujemy m.in. imiona królów, kardynałów i znamienitych mieszkańców stolicy. Celem bractwa było oddawanie czci i chwały Bogu także przez uświetnianie uroczystości parafialnych i opiekę nad potrzebującymi, którzy przez choroby, starość czy ubóstwo znaleźli się w trudnym położeniu. Bractwo św. Rocha swoimi funduszami i staraniem prowadziło szpital św. Rocha, który od 1710 r. mieścił się przy Krakowskim Przedmieściu (naprzeciw kościoła). Pod zarządem bractwa pozostawał ten szpital aż do 1880 r., kiedy to został przejęty przez zarząd miasta, a funkcjonował aż do Powstania Warszawskiego w 1944 r.

Warto też wiedzieć, że w minionych wiekach również stolicę nawiedzało „morowe powietrze”; w 1710 r. w wyniku kolejnej zarazy zmarło ok. 30 tys. mieszkańców.

W kościele Świętego Krzyża jeden z bocznych ołtarzy jest poświęcony św. Rochowi. Dla Bractwa św. Rocha, jego opiekun ks. Wawrzyniec Benik ułożył tak powszechnie dzisiaj znane nabożeństwo Gorzkich żali (1707 r.). Z czasem funkcję bractwa, niesienia pomocy chorym i potrzebującym przejął parafialny zespół Stowarzyszenia Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo. Dodajmy, że kult św. Rocha, w przeszłości tak żywy dzisiaj się od-radza.

Nabożeństwa

niedziela:	18.00 – Nabożeństwo Eucharystyczne
poniedziałek:	18.30 – Nabożeństwo do św. Wincentego a Paulo
wtorek:	17.30 – Nowenna do św. Judy Tadeusza
środa:	18.30 – Nabożeństwo do św. Józefa
czwartek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszej Krwi Jezusa
I czwartek miesiąca:	17.30 – Nowenna ku czci Świętego Jana Pawła II
piątek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa
sobota:	9.30 – Nowenna do Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik
I sobota miesiąca:	11.00 – Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP

